

RMK I

1590/a

1. és 2. péld. (összesen 4 kúv.)

(A két példány kiegészíti egymást. Az

A-ból 2-2 levélből így a kiadványnak
az első íve teljes. A többi rész hiányzik,
sőt ismeretlen.)

OSZK

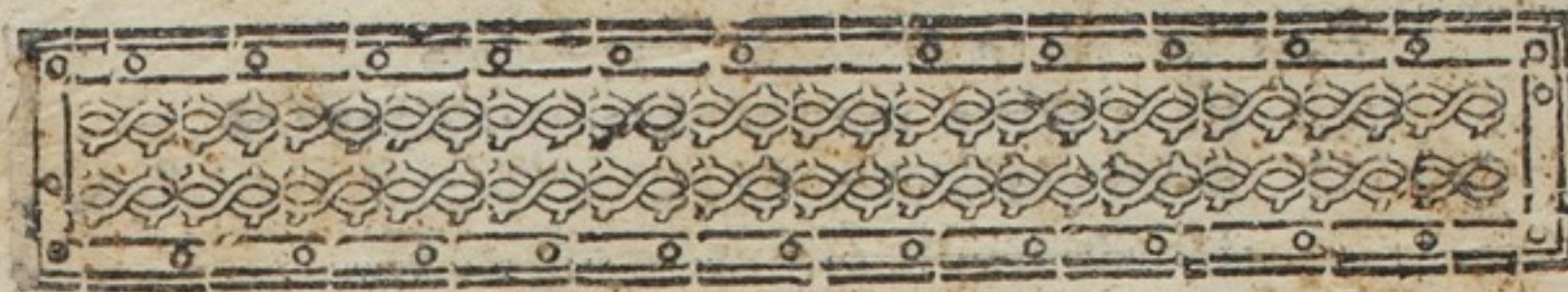
Országos Széchényi Könyvtár

(1590/a)

30651

1590/a

B₂ [sect A₂] - [A₃] lev. : Farkas-féle kódex (Ld. M. K. 1878.
275. l.)
A₁ és A₄ lev. : 1970. évi szöveg.

LIBER PRIMVS.

Lvastunk már sok fele Irásokat

Hadakozásokról írt bő Cronikákat

Es szerelmek közt történt példákat

Soképpen sokakra folyt s' ment nyavalyákat

Megh győz mindent mint mondgyak az szerelem

Nincz mert el lőn nilában engedelem

Rabyaua lés mind segény s' Fejedelem

Ellent nem al neki ez sem értelem.

Erő ehet elmer mert mind fellyül mul

Valáikben merghé hevének indul

Egét ő tüzevel kimillerlen dül

Mint Vitéz törtében bölcsi az képpen hul.

Sok uta és modgya vagyon rendében

Kit mint s' mikor baczon megh életében

Mérges tiikos nilát visel tegzeben,

Kit megh lőhet bolgast szerz ezeben.

Illetet azért akar ki tehet

Hogy rus embert szerelem nem illethet,

Egyebet mert nem is gyönyörködhet

Hanem csak az ki ešével bővölködhet.

Sok jószágval kel birni bővelkedni,

Az szerelmet ki akaria követni,

Ió izivel hogy ha akár megh telni,

Moddal kezdőt dolganak megh felelni.

Tökellertes hívség s' alhatatosság

Igaz s' vgyazas s' orgalmatosság

Iozan elme felelem közet bátorság

Háznál ebbe gyakor rövid alnokság.

A

Ezt

2
 Ezt Clytophon Görög Isten példája
 Ez enekben minékünk megh mutattya
 Szerelemnek hogy io modgyat elő bamlallya
 Kinek rendit Tatius imígy írta.
 Az Assyriabeli Tenger mellett
 Phænicianak ő Várassa közöt,
 Sydon Város légh sebben építet
 Ador Thebanusoknak eredetet.
 Két szép ki kelő reőn vagyon mellett
 Kiben mindenkor Tenger czendeslege
 Telben, Nyárban hajóknak ki menese
 Vagyon nagy bekesseges ki kelese.
 Ot az viz magát két fele szakasztja
 Mely Várásnak reveit megh mutattya,
 Kiknek nem különben vagyon állása
 Mint ha közzel lőrvolna alkutása.
 Rayta sokat haboktul hányattatvan
 Az Tengeren igen sokat buydosván
 Az felektől Város alá hanyatvan
 Afer Isten Ásionnyak és áldosván
 Phæníciaiak ez Isten Ásionnyak
 Gyakor áldozatokat szolgáltnak
 Enis hogy már menisegem lőrvolna magamnak
 Könyörgek szolgáluan az áldozatnak
 Veget vetven ot az tisteletőknek
 Az Város szépséget nézni ki menek,
 Nagy sok szép ajándékokra találék
 Kiket Afer Istennek vinni látek.
 Tálálék mentemben egy írt táblara,
 Kin az földnek megh tetzék ő állása
 Körüle az tengernekis folyása,
 Illyen volt az táblának formálása.
 Europa az Táblan vala ki festve,
 Phæníciai tenger ő mellette
 Sydon Városnakis ő ekessege,
 Egy nagy Rétségh mellete ki jegyezve.
 Nagy sok léánzo az Retön vala
 Az tengerben egy Bika láczik vala

Bika

3
 Bika hátán egy szép léány ül vala
 Orea fele Bika léányval vs vala.
 Sok jószág virágh az Retön vala
 Közte penigh nagy sok plántalt fa vala
 Ezeknek oly szép sűrűsege vala
 Eggik agha az mást befődi vala.
 Ez mellett fák alatt szép arnyek tetzik
 Napnak fényesleghe köztök tündöklék
 Sok fa sűrű levelek ke' főtdeklék.
 Kin Kepiro mester ege meg tetzik,
 Szép kő fallal az Retöt kerítette
 Az fák állat fűvel be őltette
 Rosat, Mirchul, Ivottat nelyeztetve,
 Sok nagy fűgű táblakban ezt ferzette.
 Szinten az közepin szép viz fut vala
 Ki magatol az földből fakad uala
 Annak penigh im illyen hatna uala,
 Fűvek fák vele őtöztetnek uala.
 Táblan az kertésis megh láczik uala,
 Annak kezében egy kis kappu vala,
 Kivel kertés az földet ása uala
 Folyo visnek folyását nyitja uala.
 Az Tenger felől az Retnek végében
 Irattak szép léányok egy seregben
 Kik láttanak néha lenni örömben
 Néha penigh keserves felelőmben.
 Eő feieket kosorokkal megh raktak
 Hajokatis az felnek hozzatottak
 Eővig mezitelen testőket hantak
 Kiálván az tenger fele fordultak.
 Szinten terdigh az tengerben beleptek
 Bika után ők minnyajan erettek
 Tenger melysegeről ők megh jertek,
 Bellyeb menesben ők veget vetettek.
 Nagy sok szép fínt az viznek jegyzet uala
 Keket, földet, vöröst, fargat írt uala
 Köte kösiktakatis jegyzet uala
 Viz azokra folyvan cnyeték uala.

B 2

Szörnyem

RMK I

1590 a

OJZK. l. 1.
 Régi R. Ngt.
 8336/41/1020

Szörnyen ala és fel Bika vő uala
 Lábaival nagy habokat ver uala
 Ennek hatan az szép leány vő uala
 Bal hárvan mint feken hordozza uala
 Bikan az leány kerekűl írva uala
 Öuigh vékony ruha ő rayta uala
 Tette feyér, Bárfony berheje uala
 Övehez ruháját foglalta uala
 Inghelobogh és fején ékeslege,
 Szép testenek ündöklek sejersege,
 Arra vagyon Bikanak ő menése
 Valamelyre szép leány teritése
 Itt előtte képiro Delphineket,
 Környül penigh leánnak szerelmeket,
 És az tegzős Cupido kis gyermeket,
 Fel kezében ljat, masban irt tüzet,
 Kis Cupido ki teriet szárnyaival
 Bikat háruon vezetű job kariával
 Iupiterre néz nagy mololygásával,
 Hogy ökre ünt szerelme hatalmával
 En mint szerelemtűl körül fogatot
 Némem szerelemben az nagy hatalmat
 Cupidonak adatot birodalmot
 Földet, nem néz, tengert, mely körül fogot,
 Ez közben az Táblat hogy én czudálnam
 Képiroinak mesterseget joualnam
 Egy Iffionak hozzám jövelet látam
 És ő déki ilyen szollását hallam
 Ez kép abrázattya az szerelőknek
 Ki nem kedvez sem nagy sem kiczin rendnek
 Arad s' terjed habia mint egy tengernek
 Uőni kel itt eghi s' földi nemeknek
 Böveb természetis fámlalhatnam
 Ha őiuem keservet rávoztathatnam
 Kint vifelt serűlt elmémet ohatnam
 Reghi eghő lángomat megh olthatnam

Kel

Kelde keservémet megh vőtanom
 Szerelmemnek rendit elő fámlálnom
 Vagy sőt talam semelyőd megh bánranom
 Ha őom végét veled sokka vártatom
 Véghe őtet az nagy elő lstenre
 Kenferitem dolgának kezdesere
 El be vívem azért egy szép Berekbe,
 Le vőtetem egy nagy magas tőkere
 Az berekben nagy sok lűrő fa uala,
 Egy folyó vizis mellere foly uala,
 Az ho vízzel mely megh áradot uala
 Minden felől kőstűnk czendessége uala
 Fohazkodvan rám függéste ket semet
 Jövendővén lebhűlt síve szerelme,
 Ellenemben válasta vő helyet,
 S' így kezd el dolgot rendit bebedet
 En úgy mond Phoeniciabeli vagyok,
 Tyrus Váras az honnan való vagyok,
 Nevem penig hogy ha kérde ki vagyok
 Clytophonnak neveűtek volt az Papok
 Az én Attyam Hyppasnak hivattatott
 Annak battyá Sofratesnek mondatott
 Attyul eggyek Annyul külömbek volrak
 Mind az ketten elég gazdagok voltak
 Sofratesnek Annya Bizánciomban,
 En Attyame volt az Tyrus Várasban
 Attyam Battyá lakot Bizánciomban,
 Ő Annyatol marat szép jószágban
 Az én Attyam penigh Tyrus Várasban,
 Lakozot mind eddigh ő házaiban,
 Anyam megh holt nekem kiczin koromban
 Marasztvan magatol árva voltomban
 En Attyam ujobban megh hazafodék
 Tőle hugom Caligo sületeték
 Attyamtul én őamomra neveűteték
 Felesegűl hogy nekem jegyzetűtek

De miérre

B₃

reke A₃

6
De miért hogy Istennek akarattya,
El változhatatlan ó bölcz tanácsa
Azt nem tudtam volt kegyes akaratya
Lenne más jegyelem az kit ő adna.
Sör meg almunkis gyakran megh jelentí
Az mi dologh életünket követi,
Nem azért hogy tudnok azt el kerülni,
Mert Isten végezte s'ugy kel történni.
De hogy midőn el jó annak ideie
Es embernek el forogh szerenczeje,
Megh jóvendőlt gonoznak türesere
Legyen bátrab az el szenvedesere.
Mert ha embert véletlen gonoz eri,
Sokkal hamarabbis az megh rőttené
De az a kis immár reá tud várni
Ha nehezbis könnyeb azt el szenvedni.
Hogy már tizenkilencz esztendő valék
Anyam Menyegzőre forgalmaskodék
Hogy egy esztendőre véghez vitessék
Nézd ot az szerencze mit cselekedek.
Egy ezel lárek egy álmod fektőmben
Eővemőn alol lártatom kötőzve
Egy szép sűz leány fekszik az én őlemben
Tette vagyon tőlem külföld rekerve.
Már felől lárok egy Assont előttem,
Egő faklyat elős tört tart mellettem,
Nagy haragos tekintete mindenben
Lárvan őt én igen megh rőttenem.
Vérrel semei föl fordultak uala,
Haya hófű s'az megh borzadot uala,
Oldalamat törrel vágdallya uala,
Az szép leant tőlem válastra uala.
Fel serkenvén almomból fel jertem
De ezt én senkinek sem beszéltem
Mi tellyek rám elmém hántam vettem,
De erclmet soha fel nem lelhessem.

Történet

7
Történet azonban hogy Sostratestől
Az kit mondék én Anyámnak Battyától
Követők jóvenek Bizanciumból
Akaratya így értők írásából.
Köszönet Sostrates Hyppiasnak
Iria, mint szerelmes Attyafianak
Kíván minden jot ő tellyes hazának
Egészeget magának mint Battyának.
Traciajoknak ellenünk hada
Neminemű okból réánk támadta
Ki hazankor miért hogy el folytatta,
Hozzád folyamodnom most szükség adta.
Küldöm hozzád Leányomat Leucipet
Panthiat szerelmes feleségemet
Mig vőghöz vihettük békeségünket
Véled gondgyat kerlek vőd fel vőgünket.
Hogy az levelet Anyam el olvassa
Az tengerhöz mene ot nem mulata
Nagy fok Leant solgát házhoz hozta,
Kit Sostrates Leanyával küldöt vala.
Assonnyok közt egy nagy szép Assont lárek
Ruhajaban Frisnek gazdagnak láczek
Melléte egy igen szép sűzerlárék
Kinek ő szépsége sívemben őlek
Annak kemény de Nyajas tekintete
Haja sárga fekete sőmőldőke
Tette feyerbárszony sűnő szép képe
Pyroslik ugy mint ha volna megh festet.
Méhent lártam én ottan el ajulek
Szépsége rúkörel ekesbaek tetzek
Szemei miat lelkem megh Sebhettek
Mint egy eghő rúztól ugy fel griedek.
Kéket sívem reá való néstemben
Szegényelem hogy estem már szerlemben
Nem jelentem titkolom ezt sívemben,
Szemeim másra fordítom néstemben.
De hogy

De hogy reá nézni nem győkezem
 Szemeimben szépségetül győzelem
 Eőt semlelni gyakran ken sértetem,
 Hatalmával Rabképpen kötöttem.
 Mert mint egy Lancz az szépségnek hatalma
 Az emberi magához kaptatja hattyát
 Elmejét és szívét egy által hattyát
 Minden fölöt hogy csak magát ohattyát.
 Az Partol Asszonyok hogy bejővenek
 Szállások Attyamul szerettettek
 Fele házunk nekik engedettek
 Végre vaczorálnya bejővenek.
 Kettő közöttünk Attyam el rőndőle
 Engem aital középben helyezettete
 Az két Assont bál felől helyezettete
 Az Leányokat ellenben telepíte.
 Ez rend taritást ott én igen javallam
 Attyamot érte czokolni akarám
 Örömemben eligerni kívánam,
 Hogy az szép leány ellenben vlni láram.
 Bizonságul én ebben Istent vetem
 Hogy nem tudom vaczoran otmit őtem
 Czak almonban mindent mivelni véltem
 Fejem havtvan itkon az leányt sőmleltem.
 Az vaczora tőlők hogy végéztetek
 Egy Ihu egy Lantat közénkben lépek
 Tőle mindenikünk vigasztaltaték
 Végre tőle egy szép enék kezdeték.
 Apollo Daphnet miképpen siratta
 Hogy futtaban Laurussa túnni látta
 Kergetésevel kit sokka fárasita
 Szerelmere de föld nem gyűlázthata.
 Az el változott Laurust végre fogha,
 Annak győnge agait le vágdala
 Kosorút magának abból csinála
 Vigasztalására fejében nyoma.

Fel

A. b.